

Дѣдо ме погледна, примига
съ малкитѣ си очи и се усмихна.

Огнището прѣщѣше. Прѣ-
скаше хиляди искри навити ка-
то златни масурчета. Предѣ про-
зорчето нѣкой ронѣше бѣли
парцалчета. Лепѣше ги по мо-
крото стѣкло и тѣ пѣлзѣха на-
долу като брѣмбарчета съ на-
квасени крила

Чекѣрчето не тракаше вече.
Баба бѣше подпрѣла глава на
костеливитѣ си рѣце и слу-
шаше забравена приказката.
Подѣ забрадката надничаше
бѣлата ѝ коса, като че ли и
тамѣ нѣкой бѣше пѣхналѣ шѣ-
па снѣгѣ. Очитѣ и свѣткаха
добри и кротки. Погледнахѣ я
— баба плачеше.

— Защо плачешѣ, бабо? —
попитахѣ азѣ.

— За малкитѣ душички, де-
то сѣ избити! — отвѣрна ба-
ба, а сѣлзитѣ ѝ капѣха въ
огнището.

— Ама истина ли е това?
— почудихѣ се азѣ.

Дѣдо Спасѣ поклати глава.

— Истина!

И моето сѣрдце скочи, като
птиче, окжпано въ горчива мж-
ка. Дойде ми до плачѣ, но дѣ-
до ми се скара и азѣ се за-
срамахѣ.

— Тя, баба ти, рече той,
плаче кога трѣбва и кога не
трѣбва, ами ти баремѣ мѣлчи,
нали си мжжѣ!

Григорѣ Угаровѣ

Честито Рождество Христово Честита Нова Година!

Драги малки абонатчета, още една година отѣ нашия животѣ се
тѣркулна и изчезна въ миналото. Ние всички, малки и голѣми, ще сѣрѣ-
щнемѣ новата година сѣ голѣми надежди и сѣ открити сѣрдца за очак-
ванитѣ презѣ нея радости. Дано бждемѣ по щастливи презѣ идвашата
година. Дано свѣтлината на правдата, истината и братолюбieto зацарятѣ
въ свѣта между всички люде, та да има мирѣ и истински християнски
животѣ. Дано и надѣ нашата малка, но китна земя грѣйне лжчѣтѣ на
сполука и свѣтло тѣржество.

Идва и свѣтлитѣ празникѣ на Рождението Христово. Той носи
за всички отрудени души и подтиснати сѣрдца свѣтлината на възсиялата
преди две хилядилѣтия правда. Прекарайте го въ радость, драги абонатчета,
изживѣйте чистия възторгѣ отѣ дивното явление на земята на Христа Бога.